

Uchwała nr 3/2023

**Rady Naukowej Instytutu Geografii
i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego PAN
z dnia 1 marca 2023 roku**

w sprawie odwołania złożonego przez dr Karimę Kourtit od uchwały nr 33/2021 przyjętej 13 października 2021 roku w sprawie odmowy nadania dr Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

§ 1

Rada Naukowa Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego na podstawie art. 193 ust.3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce* postanawia wydać decyzję o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Karimie Kourtit.

§ 2

Uzasadnienie decyzji Rady Naukowej Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego w sprawie odmowy nadania Pani dr Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna stanowi załącznik do niniejszej uchwały (załącznik nr 1) i jest jej integralną częścią.

§ 3

Zgodnie z treścią przepisu art. 221 ust.10 Ustawy z 20 lipca 2018 roku *Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce* **uchwałę** zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje **komisja habilitacyjna**. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 221 ust.12 Ustawy z 20 lipca 2018 roku *Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce*: Rada Naukowa na podstawie uchwały Komisji habilitacyjnej w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Rada Naukowa odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia Komisji habilitacyjnej jest negatywna.

Z uwagi na powyższe Rada Naukowa, ponownie rozpatrując sprawę, nie widzi podstaw i możliwości zmiany stanowiska w przedmiocie odmowy nadania dr. Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego.

§ 4

Uchwała ta została przyjęta w głosowaniu tajnym. Na 39 .uprawnionych do głosowania członków Rady obecne były 32 osoby. W głosowaniu wzięło udział 30 osób. Za przyjęciem uchwały opowiedziało się 29 osób, wstrzymała się 1 osoba, nikt nie był przeciwny.

§ 5

Niniejsza uchwała jest nieostateczna. Zgodnie z art. 224 ust. 1 w zw. z art. 193 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* od uchwały tej przysługuje prawo wniesienia odwołania do Rady Doskonałości Naukowej, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Rady Naukowej Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego PAN.

**Przewodniczący Rady Naukowej
IGiPZ PAN**

Prof. dr hab. Marek Degórski

UZASADNIENIE

DOTYCZĄCE ODMOWY NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO DR KARIMIE KOURTIT PRZEZ RADĘ NAUKOWĄ INSTYTUTU GEOGRAFII I PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA IM. S. LESZCZYCKIEGO PAN

Informacje podstawowe

Rada Naukowa Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego PAN w dniu 1 marca 2023 roku postanowiła nie nadać dr. Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Postanowienie to zostało podjęte przede wszystkim na podstawie: (1) wniosku i Uchwały Komisji habilitacyjnej, (2) negatywnej opinii wszystkich członków Komisji habilitacyjnej na temat przeprowadzonego kolokwium oraz (3) trzech negatywnych recenzji. W tym miejscu cytujemy najważniejszy fragment uchwały Komisji habilitacyjnej: „po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, Komisja stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „*The Digital Urban Challenge: Intelligent Response and Smart Governance of Cities*” [Cyfrowe wyzwanie dla miast: inteligentna odpowiedź i inteligentne zarządzanie miastami] nie stanowi istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna i wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, nie uznając spełnienia przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy”.

W celu szczegółowego wyjaśnienia negatywnej decyzji Rady Naukowej IGiPZ PAN konieczne jest przedstawienie głównych punktów procedowania w postępowaniu habilitacyjnym dr Karimy Kourtit:

19 06 2020 - do Rady Doskonałości Naukowej wpłynął wniosek dr K. Kourtit o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Habilitantka wskazała jako podmiot habilitujący Wydział Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Osiągnięciem naukowym określiła ona książkę zatytułowaną *The Digital Urban Challenge: Intelligent Response and Smart Governance of Cities* [Cyfrowe wyzwanie dla miast: inteligentna odpowiedź i inteligentne zarządzanie miastami].

14 09 2020 – Rada Doskonałości Naukowej po dokonaniu oceny formalnej wniosku przekazała pełną dokumentację sprawy Rektorowi Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

08 10 2020 – Rada Naukowa Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Wydziału Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej UAM Uchwałą nr 004/2020/20221/ nie wyraziła zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

wszczętego na wniosek dr Karimy Kourtit. Uzasadnieniem nie wyrażenia zgody jest zapoznanie się z przesłaną dokumentacją oraz wynik głosowania (za 13 głosów, przeciw 3, wstrzymujących 10).

27 11 2020 - Rada Doskonałości Naukowej w piśmie do Dyrektora IGiPZ PAN poinformowała iż wyznaczyła IGiPZ PAN do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego i wybrała część składu komisji habilitacyjnej.

16 12 2020 – Rada Naukowa IGiPZ PAN uchwałą nr 18/2020 postanowiła powołać siedmioosobową komisję habilitacyjną w postępowaniu o nadanie dr Karimie Kourtit stopnia dr habilitowanego. Następnie sekretariat RN przekazał pełną dokumentację sprawy członkom Komisji habilitacyjnej.

16 09 2021 - Posiedzenie Komisji habilitacyjnej powołanej przez drugi podmiot habilitujący – IGiPZ PAN (wniosek i uchwała Komisji habilitacyjnej).

13 10 2021 – posiedzenie Rady Naukowej IGiPZ PAN i uchwała (nr 33/2021) Rady Naukowej IGiPZ PAN o nienadaniu dr K. Kourtit stopnia doktora habilitowanego.

13 11 2021 – odwołanie od uchwały nr 33/2021 wniesione przez dr K. Kourtit.

02 02 2022 – podjęcie Uchwały 1/2022, która: (1) uchyla Uchwałę nr 33/2021 Rady Naukowej IGiPZ PAN z dnia 13 października 2021 r. oraz (2) odmawia nadania **dr K. KOURTIT** stopnia doktora habilitowanego

11 03 2022 – odwołanie od Uchwały nr 1/2022 wniesione przez dr K. Kourtit

24 10 2022 – Decyzja Rady Doskonałości Naukowej o uchyleniu zaskarżonej Uchwały nr 1/2022.

01 03 2023 – podjęcie Uchwały nr 3/2023 w sprawie odwołania złożonego przez dr K. Kourtit od uchwały nr 33/2021 podjętej 13 października 2021 roku w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

UWAGI DO POSZCZEGÓLNYCH ZARZUTÓW ZAWARTYCH W ODWOŁANIU

Uwagi dotyczące zarzutów formalnych

- Dr Karima Kourtit przywołuje treść art. 178. ust. 3 Ustawy 2.0: *w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora oraz w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy k.p.a.* I dalej, że „postępowanie habilitacyjne wszczyna się na wniosek uprawnionego podmiotu w osobie/strony habilitanta. Prowadzi się je analogicznie jak ogólne postępowanie administracyjne, którego tryb i zasady określają przepisy Kodeksu. Oznacza to, że – tak i w ogólnym postępowaniu administracyjnym – treść wniosku wyznacza przedmiot postępowania. *W przypadku zaś, gdy treść wniosku pozostaje niedostatecznie jasna, dla podmiotu prowadzącego postępowanie, jego obowiązkiem jest w pierwszej kolejności podjęcie czynności mających na celu wyjaśnienie niejasności, a dopiero po ich wyjaśnieniu dokonywanie dalszych czynności procesowych*”.

W odpowiedzi na te zarzuty informujemy:

- Rada Naukowa nie miała powodu kierować się przepisami k.p.a. w zakresie nieuregulowanym w ustawie, ponieważ wszystko dla podmiotu habilitującego było jasne i nie wymagało wspomagania się przepisami Kodeksu Postępowania

Administracyjnego. Rada Naukowa IGiPZ PAN kierowała się przede wszystkim treścią i zapisami dwóch dokumentów: (1) aktualnej Ustawy 2.0 Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 r. oraz (2) Załącznika 1. do Uchwały Rady Naukowej IGiPZ PAN (nr 21/2019) tj. Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego obowiązującego w IGiPZ PAN. Te dwa dokumenty były podstawą prowadzenia postępowania habilitacyjnego dr K. Kourtit.

- Według Ustawy 2.0, gdy pierwszy podmiot habilitujący (w tym wypadku Uniwersytet A. Mickiewicza w Poznaniu) może nie wyrazić zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i zwrócić wniosek do RDN (Art. 221.2.), tak do drugiego podmiotu habilitującego (w tym wypadku IGiPZPAN) „przepisu ust. 2 nie stosuje się” (Art. 221.3.).
- W piśmie z dnia 27 11 2020 r. skierowanym do dyrektora Instytutu - Rada Doskonałości Naukowej poinformowała iż dokonała wyznaczenia IGiPZ PAN, jako drugiego podmiotu habilitującego do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego, jak również w tym samym piśmie podała wybraną część składu komisji habilitacyjnej (czterech członków – w tym przewodniczącego i trzech recenzentów). Zatem Rada Naukowa Instytutu Geografii i PZ PAN, mimo licznych wątpliwości, nie mogła odmówić postępowania habilitacyjnego dr K. Kourtit.
- W przypadku postępowania habilitacyjnego dr Karimy Kourtit wyjaśnienie „niejasności” w złożonej dokumentacji, musiałyby polegać na opracowaniu autoreferatu całkowicie od nowa i zgłoszeniu takiego osiągnięcia naukowego, które odpowiadałoby przyjętym międzynarodowym standardom. *De facto* znaczyłoby to przygotowanie zupełnie nowego wniosku przez dr K. Kourtit i ponowne złożenie go do RDN.
- Według Ustawy 2.0 w przypadku wycofania wniosku po powołaniu komisji habilitacyjnej: (1) ten sam wniosek nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w innym podmiocie habilitującym oraz (2) wnioskodawca nie może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez okres 2 lat.
- Z powodów wyżej wymienionych Rada Naukowa IGiPZ PAN pozostawiła ocenę dorobku naukowego (w tym zgłoszonego osiągnięcia naukowego) dr K. Kourtit powołanym czterem recenzentom, a następnie siedmiu członkom Komisji habilitacyjnej.

Uwagi do zarzutów dr K. Kourtit odnośnie
osiągnięcia naukowego, jako podstawy oceny postępowania habilitacyjnego

Według Ustawy 2.0 (art. 219. ust.1.) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: posiada w dorobku osiągnięcie naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: (a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub (b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b.

Tak się niestety stało, że ani książka według w/w kryteriów nie spełniła warunków osiągnięcia naukowego, choćby ze względu na to, że nie jest wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, ani też Habilitantka nie wskazała cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, który mógłby stanowić osiągnięcie naukowe według Ustawy 2.0.

Dr K. Kourtit udowadnia (s. 2, akapit 3), że orientuje się doskonale, w tym co powinno być według Ustawy 2.0 osiągnięciem naukowym, jako podstawą oceny postępowania habilitacyjnego. To, że dr K. Kourtit jest *cudzoziemką*, a wniosek został przetłumaczony z jęz. angielskiego *przez tłumaczkę* nie może stanowić według Rady Naukowej IGiPZ PAN argumentu/usprawiedliwienia dla opracowanej w sposób wadliwy złożonej dokumentacji.

Warto zaznaczyć, że dr K. Kourtit obroniła rozprawę doktorską w Polsce (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu), co powinno skutkować znajomością przepisów i obowiązującej ustawy, zna język angielski, pracuje w Europie, a większość niezbędnych dokumentów, które należy złożyć do wszczęcia postępowania habilitacyjnego widnieje na stronie internetowej RDN w języku angielskim. Istnieje również możliwość przed złożeniem wniosku do RDN konsultacji mailowej, czy telefonicznej, która pozwoliłaby rozwiązać problemy Zainteresowanej, których, jak się wydaje, na tamtym etapie nie miała. Okazuje się, że dr K. Kourtit doskonale wiedziała o tym, że jej osiągnięcie naukowe nie jest ani monografią ani cyklem powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Píše ona bowiem w odwołaniu (s. 2, ostatni akapit), że: *„od początku moim celem i bezpośrednim zamiarem było wskazanie jako osiągnięcia habilitacyjnego cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych. De facto publikacje wymienione na stronach 4-5 mojego autoreferatu stanowią cykl powiązanych tematycznie artykułów”*.

W dalszej części odwołania dr Kourtit pisze (s. 3, akapit 4), że *„IGiPZ PAN powinien zwrócić uwagę na to, że w moim wniosku jako osiągnięcie naukowe wskazano książkę Cyfrowe wyzwanie dla miast: inteligentna odpowiedź i inteligentne zarządzanie miastami, tymczasem w treści Autoreferatu na s. 4-5 wymieniono „Publikacje stanowiące podstawowy dorobek naukowy”*. Dr Kourtit w dalszej części swojego wywodu wyjaśnia podmiotowi habilitującemu (IGiPZ PAN) jaka jest różnica między książką i monografią sugerując, że owa książka jest cyklem powiązanych artykułów, bo przecież nie może być monografią.

Jeżeli celem dr K. Kourtit było złożenie cyklu artykułów dlaczego tego nie zrobiła? Publikacje wymienione w autoreferacie to nie cykl powiązanych tematycznie artykułów. Nie znalazły się one w dokumentacji, zostały jedynie wymienione, a recenzenci poszukiwali treści artykułów w Internecie. Jeśli osiągnięciem naukowym miał być cykl powiązanych tematycznie artykułów należało ich oryginały (w większości wieloautorskie) złożyć w jednej teczce, opatrzyć streszczeniem i przedłożyć RDN.

Zamiast tego powstał „twór/książka” (książka referencyjna?) nie do zaakceptowania przez oceniających, i jak pisze dr Kourtit *„na tym tle doszło do bardzo istotnego nieporozumienia...Z uwagi na to, że ów cykl powiązanych tematycznie artykułów, rozproszonych w różnych czasopiśmie chciałam dla ułatwienia pracy recenzentów zespolic i ująć tak, aby łatwiej je można było czytać, zleciłam ich łączne opracowanie. Z tego właśnie powodu, ów cykl powiązanych tematycznie artykułów fizycznie przypomina „książkę”*. *Faktycznie jednak nigdy nie był i nie jest monografią”*.

Pozostaje zatem pytanie skoro osiągnięciem naukowym, według dr K. Kourtit, nie jest książka, nie jest cykl artykułów i nie jest to monografia - to czym wobec tego jest to osiągnięcie?

Ten przedstawiony do oceny „twór” jest książką (a nie łącznie opracowanymi artykułami) istniejącą w sprzedaży opatrzoną ISBN i autorstwa jedynie Karimy Kourtit. Podkreślić należy,

że każdy rozdział tej książki (poza wstępem i zakończeniem) to dokładna treść każdego, w większości wieloautorskich artykułów, wklejonych 1:1 (artykuł=rozdział) z tą samą numeracją rycin i tabel. Dr K. Kourtit nie zadała sobie nawet trudu, aby nazwiska autorów poszczególnych rozdziałów/artykułów (tytuł artykułu identyczny jak tytuł rozdziału) umieścić na początku każdego z nich. Zamiast tego na pierwszej stronie (na dole) każdego rozdziału czcionką najmniejszą z możliwych zamieszczone jest tzw. „źródło” wydawać by się mogło źródło, z którego korzystała autorka. Źródłem – każdy pracownik nauki wie to z całą pewnością - jest artykuł, rozdział, książka, z którego autor czerpie wybrane elementy do napisania swojego oryginalnego tekstu. Natomiast wklejenie całych, wieloautorskich artykułów („źródła” według K. Kourtit) jako rozdziałów w „książce” i publikowanie jej jedynie pod swoim nazwiskiem, a w stopce małą czcionką podanie tak zwanego „źródła” z całą pewnością źródłem nie jest, a tym bardziej książka nie jest zbiorem artykułów. Jest to publikacja, w której brało udział wielu autorów, a nie tylko Karima Kourtit, a jej nazwisko figuruje jedynie na okładce tej książki. Fakt ten jest wielkim nadużyciem, ze strony autorki tego dzieła i nasuwa podejrzenie podmiotu habilitującego o świadome, lub może nieświadome popełnienie plagiatu lub autoplagiatu.

Potwierdzają tę ocenę książki trzej recenzenci (recenzje w załączeniu), w tym najdobitniej prof. dr hab. A. Lisowski, który w swojej recenzji pisze: „Nasuwiają się wątpliwości formalne w kwestii opatrzenia jednym nazwiskiem w publikacji książkowej treści współtworzonych pierwotnie przez kilka osób (zamieszczono tylko w przypisie notkę bibliograficzną oryginalnej publikacji na pierwszej stronie każdego rozdziału pracy) oraz stanowiska wydawnictw *Edward Elgar* i *Routledge* w sprawie przedruku rozdziałów (oryginalna praca w tym ostatnim wydawnictwie została opublikowana dopiero w 2020 r.). Artykuły z czasopism zostały przeniesione *in extenso* wraz z abstraktami do prezentowanej książki. W opisie treści rozdziałów książki w autoreferacie, które to opisy w istocie stanowią oryginalne abstrakty z opublikowanych artykułów z pewnymi modyfikacjami pojawia się czasami sformułowanie „moja analiza”, gdy w oryginalnej publikacji jest mowa o „naszych analizach” (opis treści rozdziału 12 i 13, s. 52-53)”.

Na ostatni zarzut formalny (s. 4, akapit 3) „*W powyższym stanie rzeczy Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN wydał rozstrzygnięcie w innej sprawie niż określona w moim wniosku, co z punktu widzenia wskazanych wyżej przepisów k.p.a. jest niedopuszczalne*” – odpowiadamy i po raz kolejny podkreślamy, iż dr K. Kourtit, jako główne osiągnięcie naukowe przedstawiła do oceny książkę (book) pt „*The Digital Urban Challenge: Intelligent Response and Smart Governance of Cities*”, (pozycja ukazała się w 2019 roku nakładem wydawnictwa Shaker Publishing) a nie opracowany cykl artykułów.

Zatem Instytut Geografii i PZ PAN wydał rozstrzygnięcie we właściwej sprawie, a nie w innej określonej we wniosku K. Kourtit. Tutaj niestety również Zainteresowana mija się z prawdą.

Uwagi do zarzutów dr K. Kourtit odnośnie sporządzonych recenzji

Według Poradnika Rady Doskonałości Naukowej „recenzje stanowią jeden z najważniejszych środków dowodowych w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Recenzje należy uznać za wyraz osobistej oceny o charakterze eksperckim, wkładu osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w rozwój określonej dyscypliny naukowej albo artystycznej. Nie stanowią one natomiast opinii biegłego w rozumieniu przepisów k.p.a. czy też dokumentu urzędowego w rozumieniu obowiązujących przepisów prawa. Brak jest także podstaw do uznania, że w toku procedowanego postępowania

osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może polemizować ze sporządzonymi recenzjami”.

Informujemy, że trzech recenzenci zostali wyznaczeni przez Radę Doskonałości Naukowej, a jeden przez podmiot habilitujący IGiPZ PAN. Przez RDN wybrani zostali: prof. dr hab. Andrzej Lisowski, dr hab. Jana Pieriegud, dr hab. Agnieszka Olechnicka – i Oni ocenili negatywnie dorobek naukowy Habilitantki. Przez IGiPZ PAN został wybrany – prof. dr hab. Bolesław Domański i On ustosunkował się pozytywnie do dorobku naukowego dr Karimy Kourtit. Podkreślamy, że wszyscy recenzenci zostali wybrani bardzo starannie i są niekwestionowanymi ekspertami w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Mamy wrażenie, że emocje Zainteresowanej nie pozwalają na trzeźwą, rozsądną ocenę sytuacji, bowiem usiłuje ona przekonać (s. 4, 4 i 5 akapit), że IGiPZ PAN skierował do recenzentów *de facto jako osiągnięcie naukowe cykl artykułów naukowych* i polecił ich zrecenzowania *jako monografii* (umowy z recenzentami w załączeniu). Otóż informujemy, że przedmiotem recenzji osiągnięcia naukowego była zgłoszona książka (*reference book* według autorki), której cechy zostały omówione na wcześniejszych stronach opinii. W tym wypadku kardynałny błąd popełniła dr Kourtit, a nie podmiot habilitujący. Tu odpowiadamy na zarzut dr K. Kourtit (s. 6) „*dlaczego pozostali recenzenci usiłowali wbrew faktom przypisać zbiorowi 12 artykułów naukowych cech monografii – trudno zrozumieć!*” Jeszcze raz opiniujący podkreślają, że osiągnięcie naukowe nie stanowiło ani wartościowej merytorycznie książki, ani tym bardziej monografii, ani cyklu powiązanych tematycznie artykułów, których w dokumentacji nie było. Zatem żaden z recenzentów nie oceniał „*oprawionego cyklu artykułów naukowych*” bo po prostu nie miał ich do dyspozycji w złożonej dokumentacji. Natomiast recenzenci zamiennie używali terminów „książka”, i „monografia” co jednoznacznie wynikało z wadliwego i niepoprawnego wg. Ustawy 2.0 wskazania do oceny osiągnięcia naukowego przez Habilitantkę. Dr Kourtit z uporem próbuje nazwać wydrukowaną, opublikowaną pod swoim nazwiskiem wieloautorską książkę „oprawionym cyklem artykułów naukowych”, którego w dokumentacji nie zamieściła, co wobec wyżej zawartych informacji przez opiniujących, jest absolutnie i z całą stanowczością nieuprawnione.

Informujemy, że Instytut Geografii i PZ PAN skierował do recenzentów dokładnie tę dokumentację dr K. Kourtit jaką dostarczył RDN. Ponowne skierowanie wniosku do RDN celem wyjaśnienia wątpliwości nie miało, jak wyżej napisano, żadnego merytorycznego sensu. Skutkowałoby bowiem koniecznością wycofania wniosku aktualnego, a opracowanie nowego (nowej dokumentacji – w tym nowego osiągnięcia naukowego) przez dr K. Kourtit, co zgodnie z wytycznymi RDN i ustawy 2.0 nie było możliwe, co wyżej udowodniono.

Uwagi do kolokwium, o którym dr K. Kourtit nie wspomniała w odwołaniu

W czasie zamkniętej części posiedzenia Komisji habilitacyjnej odbyło się kolokwium dr K. Kourtit, które miało mieć formę 20-25 minutowego wykładu. Następnie członkowie Komisji habilitacyjnej w dyskusji wypowiedzieli się na temat kolokwium – poniżej podajemy najważniejsze głosy w dyskusji:

- dr hab. Jana Pieriegud (recenzent) stwierdziła, że podczas kolokwium nie przedstawiono prawdziwego wykładu, nie dokonano syntezy naukowej, Habilitantka „zmarnowała dużą szansę”. W związku z tym, dr hab. J. Pieriegud podkreśliła, że jej ocena pozostaje negatywna.
- Prof. dr hab. Andrzej Lisowski (recenzent) również wyraził swoje rozczarowanie wystąpieniem dr Kourtit, stwierdzając, że główny problem Habilitantki polega na słabym „warsztacie naukowym” a „stopień jej samodzielności jest bardzo ograniczony”. Recenzent zatem podtrzymuje opinię negatywną.

- Prof. dr hab. Bolesław Domański (recenzent) określił wystąpienie dr Kourtit mianem „dużego zawodu” (zważywszy, że jako jedyny napisał recenzję pozytywną) zwracając uwagę m.in. na to, że w prezentacji niewiele czasu poświęciła ona na zarysowanie wkładu jej badań do dyscypliny. Odpowiedzi na pytania, prof. B. Domański również uznał za mało satysfakcjonujące, gdyż Kandydatka skupiła się na prezentacji przykładów nie udzielając syntetycznej odpowiedzi, która określałaby szersze prawidłowości czy mechanizmy.
- Dr hab. Agnieszka Olechnicka (recenzent) podkreśliła, że jest rozczarowana brakiem syntetycznej prezentacji zarówno w tzw. wykładzie habilitacyjnym jak i w odpowiedzi na pytania. Zaznaczyła, że świadomie zapytała o summaryczne ujęcie wyzwań badawczych związanych z zarządzaniem „miastem inteligentnym”, aby zorientować się czy Habilitantka potrafi właściwie odnieść się do tego problemu. Dr K. Kourtit dowiodła, że nie potrafi, a podobnie jak w przedłożonych do oceny artykułach i rozdziałach myli pojęcia, które nie są tożsame.
- Prof. dr hab. Paweł Swianiewicz (przewodniczący komisji) stwierdził, że jego opinia na temat Habilitantki ewaluowała od początku postępowania w kierunku niekorzystnym dla Zainteresowanej. Zarówno od strony techniczno-formalnej (niezręczność w zakresie kontrolowania czasu wypowiedzi, wyświetlania prezentacji), ogólnej postawy (nieumiejętność przyznania się do błędu, nadmierna pewność siebie), jak i merytorycznej (stosowanie metodologii story-telling, brak syntezy w wypowiedziach), zdaniem prof. P. Swianiewicza, Habilitantka nie spełnia wymogów stawianych kandydatom do tego stopnia.
- Dr hab. Marek Więkowski (członek komisji) również wyraził swój głęboki zawód wystąpieniem dr Kourtit, zaznaczając, że podjął decyzję żeby głosować za odrzuceniem wniosku Habilitantki.
- Dr hab. Ewa Korcelli-Olejniczak (sekretarz komisji) zwróciła uwagę na problem komunikacyjny, w świetle którego widzi Habilitantkę jako osobę, która nie potrafi ze zrozumieniem odczytać nadawanego do niej przekazu, co utrudniło formalne spełnienie przez nią wymogów habilitacji w Polsce. Decyzja na temat przyjęcia tego wniosku nie może być w związku z tym pozytywna. Dr hab. Korcelli-Olejniczak zaznaczyła, że poinformowała Habilitantkę mailowo, że komisja oczekuje 20-25 wykładu na temat związany z głównym osiągnięciem naukowym. Podczas kolokwium Habilitantka zaznaczyła, że nie otrzymała w tym względzie wytycznych.

Jak z powyższych wypowiedzi wynika przeprowadzone kolokwium habilitacyjne jedynie utwierdziło wszystkich członków komisji w decyzji, nie pozwalającej na nadanie dr K. Kourtit stopnia doktora habilitowanego.

Komentarz końcowy

Niezależnie od treści i zarzutów, Rada Naukowa Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN negatywnie ocenia formę sporządzonego odwołania dr K. Kourtit. Forma i styl (żądania, osłabianie rangi Rady Naukowej IGiPZ PAN, osłabianie rangi recenzentów, „obraza konstytucyjna”, której rzekomo dopuścił się IGiPZ PAN jako podmiot habilitujący) jest w naszej opinii wysoce niewłaściwe nie pozwalając na merytoryczną dyskusję i nie licując z godnością akademickiego pracownika naukowego funkcjonującego w międzynarodowych, wysoce etycznych gremiach naukowych. Jeśli jako społeczność naukowa będziemy akceptować ogólnikowe zarzuty stawiane kolejno trzem recenzentom, których decyzja w procedowaniu postępowania habilitacyjnego jest najważniejsza, a którzy „odważyli się” napisać recenzje negatywne dojdziemy do sytuacji blokady sporządzenia

jakichkolwiek rzetelnych, merytorycznych recenzji. Należy postawić pytanie czy samodzielny pracownik naukowy w randze profesora, czy doktora habilitowanego podejmie się recenzji dorobku habilitanta wiedząc, że w przypadku recenzji negatywnej uznany będzie jako niekompetentny, a jego autorytet jako naukowca zostanie nadszarpnięty.

Wobec trzech negatywnych recenzji, wadliwego zgłoszenia osiągnięcia naukowego oraz jednoznacznie negatywnie ocenionego kolokwium - formułowanie w odwołaniu od decyzji Rady Naukowej IGiPZ PAN przez dr K. Kourtit bezzasadnych zarzutów i kompletny brak pokory budzi zdziwienie i do dyskusji pozostawia pozytywną ocenę etyczną akademickiego pracownika nauki, jakim jest dr Karima Kourtit.

KONKLUZJA – WNIOSEK DO RADY DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

Rada Naukowa Instytutu Geografii i PZ PAN nie uznaje w całości zasadności wniesionego odwołania i odmawia nadania dr Karimie Kourtit stopnia doktora habilitowanego. Ponadto Rada Naukowa IGiPZ PAN informuje, że nie wskaże na konieczność powołania nowych recenzentów w sprawie, co skutkowałoby ponownym wszczęciem postępowania habilitacyjnego dr K. Kourtit i jako podmiot habilitujący nie wyraża na to zgody.